

Сергей Георгиевич Каринковский

Doktor Sergej Georgievič Karinkovskij ruski grof, rođen 1. marta 1897. godine u selu Podolju, okrug Barishivka, Kijevski region u Carskoj Rusiji - sada Ukrajna, od oca grofa Đorđa Karinkovskog i majke grofice Olge Karinkovskij.

Učestvovao je u rusko - pruskom ratu kao kozak redovne konjice sa činom zastavnika u četvrtom Husarskom Mariupolskom puku.

U aprilu 1914. godine u istočnoj Prusko, kod sela Biala, biva teško ranjen i gubi desnu nogu. Za ispoljenu hrabrost Rusku Car ga odlikuje jednim do tad najvišim odlikovanjem u Ruskoj imperiji, vrhovnim vojnim ordenom za vojne zasluge - ordenom Svetog Đorđa 4. stepena, 26. marta 1916. godine, gde se time svrstao u red vitezova Svetog velikomučenika Georgija Pobedonosca.

Napušta Rusiju posle ubistva Cara, 1919. godine i dolazi u Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca sa suprugom Aleksandrom Stepanovom - Nušom i majkom groficom Olgom Karinkovski, kao deo velikog izbegličkog talasa ruskih intelektualaca.

Studije medicine završava u Zagrebu, 1926. godine. Po završetku studija dolazi u Srbiju. Vrlo kratko službuje u dva manja, seoska mesta, prvo u Vojvodini, zatim u selu Kusadak, opština Smederevska Palanka.

Za prvo vreme, po dolasku u Mladenovac, 1930. godine, stanuje privatno. A 1938. godine se useljava u svoju novosagrađenu kuću u ulici Milosava Vlajića (sada Kralja Aleksandra Obrenovića) broj 51.

Sa sobom donosi, svoj, tada redak rentgen aparat.

Njegov dolazak u to vreme kao specijaliste za lečenje plućnih bolesti je bio veliki doprinos razvoju i poboljšanju zdravlja u tada ratom opustošenom i izmorenom Mladenovcu.

Kako su prilike nalagale dr Karinkovski organizuje i uz pomoć tadašnjeg opštinskog rukovodstva otvara prvi antituberkulozni dispanzer u zgradi današnjeg muzeja grada Mladenovca, u ulici Kralja Aleksandra Obrenovića broj 69.

Odlikovalo ga je kao lekara i čoveka onaj tanani osećaj za nevolju i patnju bolesnih što je istaklo njegovu humanost do kraja rada.

Dobija iz zahvalnosti i poštovanja nadimak - **dr Rus**.

Okom vizionara i snagom iskusnog čoveka rukovodi pripremanja za gradnju bolnice koja počinje 1950. godine, po projektu čuvenog arhitekta Milorada Pantovića.

Bolnica počinje sa radom 1953. godine i doktor Karinkovski postaje njen prvi upravnik.

Nije umro od tuberkuloze protiv koje se decenijama borio, nije umro od posledica ranjavanja, s kojom je decenijama živeo.

Tog dana, 20. oktobra 1955. godine, iznenada umire, u bolnici, na svom radnom mestu, u svojoj kancelariji.

Ime doktora Sergeja Georgieviča Karinkovskog pripada istoriji bolnice i grada Mladenovca. I zato jedna ulica u Mladenovcu nosi njegovo ime, ulica dr Rusa.

Орден Светог Ђорђа

Ред Светог Ђорђа



Статус

Врховни војни Орден за
војне заслуге

Мото

"За заслуге и храброст"

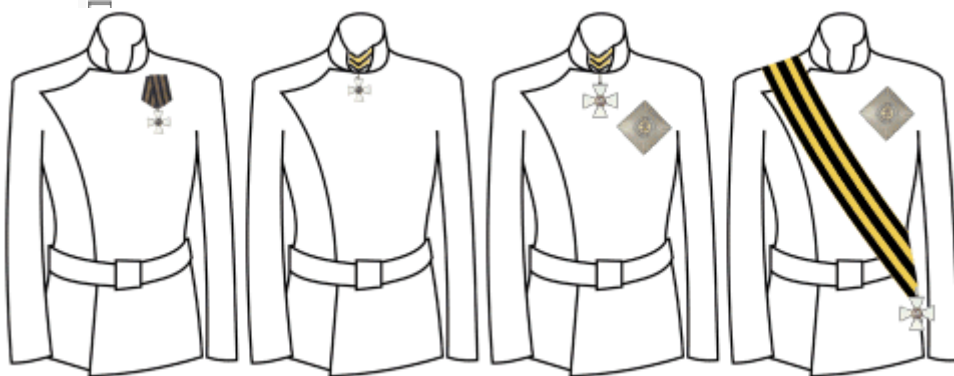
Број степени

4

Ешарпа



Врховни Војни Орден Светог великомученика Георгија Победоносца или Орден Светог Ђорђа - највише војно одликовање Руске империје.



http://ru.wikipedia.org/wiki/Кавалеры_ордена_Святого_Георгия_IV_класса_Клисте_чланова_Редя_Светог_Ђорђа

Подолье (укр. *Поділля*) — село, входит в Барышевский район Киевской области Украины.

Padolje, barjisevskij регион,

Каринковски, Сергеј Г , заставник, Мар 26, 1916 - Каринковский, Сергей Георгиевич; прапорщик; 26 марта 1916.

Комплетна листа витезова Светог Ђорђа (редовне коњице) током 1. светског рата.

КАРИНКОВСКИ Сергеј Г, прапа,.. 4. ларве. Мариупол став 4 чл. - ВП од 03/26/1916. Ф.409.Оп.1. П / С 109-191 (1917)

КАРИНКОВСКИЙ Сергей Георгиевич, прап., 4-й гус. Мариупольский п., 4 ст. — ВП от 26.03.1916. Ф.409. Оп.1. п/с 109-191 (1917).

КАРИНКОВСКИЙ Сергей Георгиевич, прап., 4-й гус. Мариупольский п., 4 ст. — ВП от 26.03.1916. Ф.409. Оп.1. п/с 109-191 (1917).

прап. — прапорщик

гус. — гусарский (только в названиях войсковых частей)

п. — полк (только в названиях войсковых частей)

ВП — Высочайший приказ

Ф. - фонд

Оп. — опись

п/с — послужной список

<http://www.history-ryazan.ru/node/11674>

Мариупол, 4. Хусари, пук

Током ратних година 1914 - 1917. Пук је био на југу, северозападу и северу фронта, учествује у операцијама у 4. коњичке дивизије. У својим мемоарима, пуковник ВК Даницх напомиње да су на почетку рата руска војска, нарочито коњица и 4. коњичка дивизија, није био свестан метода немачких одбрана у источној Прусској, где је требало да делује. Дакле, у априлу 1914, Главни штаб пуковника Дорофеиев Штаба 6. корпуса, који је био део 4. коњичке дивизије (он је раније био виши помоћник особље 4. коњичке дивизије), направљен званичан извештај о недавно немачки маневри, које су одржане у очекивању рата са Русијом, и о будућим акцијама Немаца у њему. Према извештају, у Источној Прусској, шумске ивице биле минирание, заобилазнице мостове на обе стране, као и њихових заобилазнице кроз уске реке жице - за коњицу мешање акције. Све је то било погрешно, јер је у ствари на северу и истоку региони имају дугорочне бараж посебног карактера, зигзагс, са бетонским бункерима на угловима фланкирана митраљеска гнезда, југ, исток и запад, дуж бодљикаве ограде у шуми. Ово није пријављен нашим јединицама, као и организовали током посматрања људи удружених телефон опремљен марака за мерење даљине и конкретним акцијама артиљеријске куле, видљиве чак и са наше границе. Све то ће акције наше војске, а не само коњица. И наша команда, како се испоставило, било је у складу са информацијама о најновијим маневара Немаца, преноси Одељење за месец дана пре ратницима? 4. коњичка дивизија је доживела све ово тешко на себи. Шта је наша интелигенција и команда - није јасно!

"Отишао озбиљно бори против војске генерала Ренненкамфа", пише пуковник Даницх, "и, очигледно за одбрану своје левом крилу, наша подела је бачен на југозападу источној Прусској, како би се опасност од југа иза немачке војске, са погледом на Биала окупирали Немачка пешадија, која је потврдила нашу интелигенцију. Превазилази границу донекле се западно од села Биала, где постоји могућност неког шумског покривача, а ми смо наш пук у мојој глави је око села. Број Немаца у селу патролама да сазнају да не могу, због јаке заштите. Оур пук, под окриљем групе брда на северу ка југу, има колумну у леђа, са још неколико на десно и испред себе митраљез тима, који заузимају позицију одмах иза брда. Тим је био командант поручник-капетан Невзоров. Шеф одсека, ген. Толпиго са негованом је остављено да процени целокупну ситуацију. Гене. Мартинов, наша бригада, са козачког пука одмах након преласка границе је наређење да се покажу први начелник дивизије напали са југа Бјала лава целог пука, подржаног од командира вода (2 пушке) артиљерије. Драгоонс на коњима ишли око нас још више на северу шуме, и морао је да изврши напад након акције наше артиљерије, која је постала одмах лево - север - близу 40 наших шест ескадрона. Сви су чекали генске активности. Мартинов, али он ништа није рекао. Драгоонс лепо је искочио из грмља и галоп, постројили назад на отвореном ниске, па је отишао на север око села Биали. Гледао сам са усхићењем на бриљантну слику. Немачки артиљерија отворила ватру на Драгоонс, али сви летови су били иза њих. Шеф одсека, наредио нам артиљеријску ватру да заташкају Драгоонс, а Тобџије наредио да се отвори ватра на источном ободу Биала. Свако је био прилично напет, али ген. Мартинов, све је тихо, тек касније артиљеријски вод отворио ватру на село. Бјала, али било је прекасно. Драгоонс вешто повукао далеко на север и прошао нас шумом. Немци су претрпели артиљеријском ватром и одмах убио, али 2 пушке, наши артиљеријских оруђа. Људи фиелдер наша ескадрила 1. пожурили да Ротман. ФКСОпен сачували тело од поломљених комада. Видео сам да су летови пешадинци снимања Немци у нашој ескадрили тукли све преко глава седи на коњу и дао команду да легну на вратове својим коњима и легао сам. Пораз зауставио на једном. Онда сам плакала

ФКСОпен - шта то радиш? Уосталом, тело ће и даље носити оружје не могу! Он предомислио и повукао људе. У Драгоонс морао да нас напусти, затим пуцао митраљез тим и наш пук је добио покрије повлачење. До тада немачка пешадија је почела да напада ланце на некадашње позиције машинских нишанџија. Наш 3. Група наређено да сјаше и задржи своју ватру. Остатак, покуните рањеника Драгоонс оставио иза себе, као што то чини главу поделе. Након проналажења удобан положај на брдима, отворио сам ватру и привела Немце добро, гледајући своје Хуссарс, говорећи им да се правилно пуца, полако, и прилагођавајући их ... Остављајући последње борбе, узео сам неколико рањених артиљераца и његове Хуссарс, узимајући од најближег села колица - међу њима и поручник-капетан Леонти Јановски са разорене вилице, које је спроведено на рукама Хуссарс. Ускоро, мој командир вода, који је гледао на патролу, он је видео да долази из села спор две немачке ескадриле, очигледно обавештени о најближег села телефоном о нашем отпада и покушава да спречи наш одлазак из Пруске. Сто корака од границе Видео сам командант 2. ескадриле Григоров, стоји на ивици шуме са демонтирана тиму. Возио се, рекао сам му: "Шта то радиш, Сергеј Г.? Иза мене су већ две ескадриле Немаца и да ће те убити ", брзо! Извукао ширину, некако засадили ескадрила и отишао галопира на мене. Корнет Пасхкевицх није могао да скочи на коња - био је мало поштрена колан - његов наредник вод буквално га је ухватио за Сцруфф делу врата, подигао коња и спасао га. Гледајући око сам видео на сајту 2. ескадриле Немаца, са осталим се шири и даље постоји наших људи, који су Немци и избоден хакован врхове. Тако смо се зауставили и почели да се окрену, Немци су почели да беже за своје - на нашу територију. Ми, људи чекају за заостали од 2. ескадриле, видео и један болничар ХУССАР која је убола хакован и Немце, који очигледно није знао како се то ради! Ја уситњено копље ране Болничар никада није пронађен, а само 4-6 плаве тачке на леђима и другим сецкани Хуссарс - рамена и леђа као бенд из удараца бичем и сви смо се смејали, знајући да су врхови и сабље Немци нису тако оштре као наша. Последњи је стигао водник који је био немачки ухватио за врат, очигледно желећи да га ухвате. Али Наши паметни подофицири дајући Спурс коња, галлопед слањем коња десно од једног дрвета, а чиме би остало од немачког који је ушао њушке здравог бор, скоро пада са коња. Још увек имамо времена да видим овај немачки преласка границе и држе своје трулом лице! Сат касније, ухватили смо се са својим пуком, а овај иступ изазвао је доста смеха, па чак и отишао на челу дивизије, која је донекле поправио чак и наш неуспешан подухват. Коњица Немци коначно изгубили оно што-шта год кредибилитет са нама. У принципу, ми смо ретко видели немачку коњицу, више пењање на жице и баријере наилази организован отпор становништва.